

N:o 30.

Af herr **Biesért**, om förhöjdt anslag till bidrag för vägars anläggning och förbättring.

Sedan Riksdagen under senare år frångått den för understödjande af allmännyttiga väganläggningar och vägförbättringar förut brukliga formen, att för mindre arbeten ställa till Kongl. Maj:ts disposition en fond som af honom fördelades, men för större arbeten beviljade särskilda anslag efter egen pröfning, för att i stället hänvisa *alla* sökande af understöd för vägarbeten till en för hvarje år på extra stat anvisad och till Kongl. Maj:ts disposition stäld fond, har visserligen denna fond tid efter annan ökats, men det oaktadt ej motsvarat det behof af förbättrade landsvägskommunikationer, som landets utveckling kräfver.

För att endast anföra förhållandena från senaste fem år torde böra erinras, att oaktadt vägbyggnadsfonden med 1884 höjdes till kr. 400,000, med 1886 till » 500,000, och med 1888 till » 600,000, så qvarlåg dock efter fördelning af förstnämnda års fond förslag till vägbyggnader, för hvilka anslag sökts, men till hvilkas understödjande fonden ej lemnat tillgång, hvilkas genomförande beräknats kosta kr. 1,500,000.

Motsvarande balans efter fördelning af 1885 års fond utgjorde	» 1,960,000,
efter fördelning af 1886 års fond	» 2,310,000,
efter fördelning af 1887 års fond	» 2,500,000,
efter fördelning af 1888 års fond	» 2,285,000,
och efter fördelning af 1889 års fond	» 2,526,000;
samt beräknas af Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen varda efter fördelning af 1890 års fond	» 2,571,000.

Allt detta i afrundade tal.

Det vill häraf synas, som om fonden vid sitt nuvarande belopp icke är tillräcklig för tillgodoseende af de redan anmälda behofven och på samma gång möta nya, utan att för detta ändamål en höjning deraf är nödvändig, åtminstone intill dess ofvannämnda balans kunnat, om ej alldeles bortarbetas, så åtminstone nedbringas till måttligt belopp.

För de orter i vårt land, som ej erhållit eller hafva utsigt att erhålla jernvägar, är det dessutom af största vigt för den ekonomiska utvecklingen att erhålla goda landsvägar, och att intresset och offervilligheten därför är stor och i tilltagande synes af ofvanstående, från väg- och vattenbyggnads styrelsen hemtade uppgifter. Det ligger derjemte i statens intresse att landsvägar byggas och förbättras, ty, utom de indirekta fördelarne, ökas derigenom i betydlig mån tillförseln till och trafiken på statens jernvägar.

Med anledning af hvad jag här anfört och med åberopande af de skäl, som vid flere föregående riksdagar blifvit i samma sak anförda, vågar jag nu, då statens tillgångar synas tillåta det, vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte höja det af Kongl. Maj:t för 1891 begärda extra anslaget till bidrag för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar från 600,000 till 800,000 kronor.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1890.

J. N. Biesért.

Häri instämmer

Gottfried Olsén.